

१२

नयाँ करारको पुस्तकमा व्यवस्थाको पुस्तक

यस अध्यायका मूल पदहरू: मत्ती ४:१-११, व्यवस्था ८:३, प्रेरित १०:३४,
गलाती ३:१-१४, प्रेरित ७:३७ र हिब्रू १०:२८-३१।

यस अध्यायको मूल सार पद: "मानिस रोटीलेमात्र होइन (अर्थात् दालभात) तर परमेश्वरको मुखारबाट निस्केको प्रत्येक शब्द वा वचनद्वारा जिउनेछ" भनेर लेखिएको छ।" (मत्ती ४:४ रूपान्तरित)।

नयाँ करार पुरानो करारले भरिभराउ भएको छ। बनाइको अर्थ यो हो कि, नयाँ करारका परमेश्वरबाट प्रेरित लेखकहरूले पुरानो करारका परमेश्वरबाट नै प्रेरित लेखकहरूका लेखहरूलाई आफ्ना लेखहरूलाई पुष्टि गरेका थिए वा तिनीहरूको आधिकारिक स्रोत बनाएका थिए। येशू आफैले "यसरी लेखिएको छ" (मत्ती ४:४) भनेर सम्बोधन गर्नुभएको थियो। त्यसको अर्थ उहाँले बोल्नुभएको वचन पुरानो करारमै उल्लेख गरिएको छ भनेर जिकिर गर्नुभएको थियो। र उहाँले यो पनि भन्नुभयो "धर्मशास्त्र पूरा हुनैपर्छ" (मर्कूस १४:४) अर्थात् उहाँले उतार्नुभएका वचनहरू अरू कुनै धर्मशास्त्रबाट होइन तर पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको पहिलो भाग अर्थात् पुरानो करारबाटै हो भनेर ठोकुवा गर्नुभएको थियो। त्यसरी नै जब अलमलमा परेका दुई जना चेलाहरू इम्मायुसको बाटोमा येशूको बारेमा छलफल गरि हिँडिरहेको बेला उहाँले कुनै पनि चमत्कार नगरिकन तिनीहरूको सामु छलफलमा भाग लिनुभएको थियो। कमसेकम ९ किलोमिटरको बाटोमा हिँड्दा हिँड्दै "मोशा र सबै अगमवक्ताहरूबाट सुरु गरेर धर्मशास्त्रमा आफ्नो विषयमा लेखिएका कुराहरूको अर्थ उहाँले तिनीहरूलाई खोलिदिनुभयो" (लूका २४:२७ रूपान्तरित)।

चाहे सिधै वाक्यहरू उतारेर होस् वा तिनीहरूबाट अप्रत्यक्षरूपमा औल्याएर होस् वा लेखिएका कथाहरूलाई याद दिलाउँदै होस् वा भविष्यवाणीका अंशहरूलाई प्रस्तुत गर्न होस् नयाँ करारका लेखकहरूले निरन्तररूपमा पुरानो करारलाई तिनीहरूको भनाइलाई पुष्टि गर्न, दावीहरूलाई अनुमोदन गर्न र आफ्ना वचन ठीक हो भनेर प्रमाणित गर्न पुरानो करार नै प्रयोग गरेका थिए।

पुरानो करारका पुस्तकहरूमा सबैभन्दा धेरै व्यवस्थाको पुस्तक उद्धृत गरिएको थियो। भजन र यशैयाका पुस्तकहरूबाट पनि ठोक्नुवा गरेर नै उतारेका थिए। मत्तीको पुस्तक, मर्कूस, लूका, प्रेरित, यूहन्ना, रोमी, गलाती, १ र २ कोरन्थी, हिब्रू, अरू उपदेशीय पत्रहरू र प्रकाशका पुस्तकहरूले व्यवस्थाको पुस्तकलाई नै औल्याइएको थियो।

यस अध्यायमा व्यवस्थाको पुस्तकबाट उतारिएको केही अंशहरूको उदाहरणलाई नियाल्नेछौं र तिनीहरूबाट हामीले पाउने सत्य वा वर्तमान समय सापेक्षित सत्यबाट के सिक्न सक्छौं भनेर समिक्षा गर्नेछौं।

१. "यस्तो लेखिएको छ"

मत्ती ४:१-११ पढ्नुहोस्। जब सैतानले येशूलाई फसाउन खोजेको थियो तब त्यसबाट उम्किन येशूले कस्तो अस्त्र प्रयोग गर्नुभयो र उहाँको त्यो बानीबाट हामीले के महत्त्वपूर्ण पाठ सिक्नसक्छौं वा अनुसरण गर्न अनिवार्य ठान्नुपर्दछ? हेर्नुहोस्, "१ तब दियाबलसद्वारा परीक्षा गरिनलाई पवित्र आत्माद्वारा येशू उजाड-स्थानमा लगिनुभयो। २ उहाँ चालीस दिन र चालीस रातसम्म उपवास बसिसकेपछि भोकाउनुभयो। ३ तब परीक्षा गर्नेले उहाँकहाँ आएर भन्यो, 'तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुङ्गाहरूलाई रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।' ४ तर येशूले जवाफ दिनुभयो, 'लेखिएको छ, 'मानिस रोटीले मात्र होइन, तर परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले जीवित रहँदछ ।'"

५ तब दियाबलसले उहाँलाई पवित्र नगरमा लगेर मन्दिरको शिरमा खडा गरायो, ६ र उहाँलाई भन्यो, 'तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यहाँबाट तल हामफाल्नुहोस्, किनभने यस्तो लेखिएको छ, 'उहाँले आफ्ना दूतहरूको जिम्मामा तिमीलाई दिनुहुनेछ र तिनीहरूले तिमीलाई आफ्ना हात-हातै थाम्नेछन्, नत्रता तिम्रो खुट्टा ढुङ्गामा ठोकिनेछ ।'" ७ येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, 'लेखिएको छ, 'तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको परीक्षा नगर्नु ।'" ८ फेरि

दियाबलसले उहाँलाई एउटा अल्गो पर्वतमा लगेर संसारका सबै राज्य र तिनको वैभव उहाँलाई देखायो, ९ र उहाँलाई भन्यो, "तपाईंले घोप्टेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यी सबै थोक म तपाईंलाई दिनेछु।" १० तब येशूले त्यसलाई भन्नुभयो, "शैतान, तिमी दूर होइजाऊ! किनभने लेखिएको छ, तिमीले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु र उहाँको मात्र सेवा गर्नु।" ११ तब दियाबलस उहाँलाई छोडेर गयो र स्वर्गदूतहरूले आएर उहाँको सेवा-टहल गरे।"

याद गर्नुहोस्, येशूले सैतानसँग कुनै तर्क वा वादविवाद गर्नुभएन। उहाँले केवल धर्मशास्त्रबाट वचनहरू उतार्नुभयो। धर्मशास्त्र बाइबल परमेश्वरको वचन भएकोले "यो जीवित छ (अर्थात् पढ्ने पढ्ने मानिस जिउँदो भएको महसुस गर्दछ-अनुवादक) र शक्तिशाली र कुनै पनि दुई धारे तरवार वा चक्कुभन्दा पनि तिखो छ" (हिब्रू ४:१२ रूपान्तरित)। येशूलाई प्रलोभनमा फसाउन सैतानले तीन पल्ट प्रयास गरेको थियो। ती तीनै पल्ट येशूले व्यवस्थाको पुस्तकबाटै उतारेर उसँग मुकाबिला गर्नु अस्त्र प्रयोग गर्नुभएको थियो। यो पनि अचम्म लाग्दो छ कि आफू उजाडस्थान वा मरुभूमिमा हँदा मरुभूमि वा उजाडस्थानमै दिइएको व्यवस्थाको पुस्तकबाट अंशहरू निकालेर सैतानको सामु तेर्स्याउनुभएको थियो।

पहिलो परिक्षामा, येशूले व्यवस्था ८:३मा उद्धृत गर्नुभएको थियो। पौराणिक इस्राएललाई परमेश्वरले के गर्नुभयो सो मोशाले इस्राएलीहरूलाई सम्झाउँदै थिए। चालिस वर्षसम्म मन्ना पठाउनुभएर र अरू विभिन्न आश्चर्य कामहरूद्वारा परमेश्वरले तिनीहरूलाई आत्मिक पाठहरू सिकाउन खोजिरहनुभएको थियो। उहाँसँगको सम्बन्धमा तिनीहरू परिपक्व होउनु भन्ने उहाँको चाहना थियो। उहाँले सिकाउन खोज्नुभएको पाठहरूमा यो पनि थियो कि "मानिस रोटीलेमात्र होइन तर प्रभुको मुखारबाट निस्केको प्रत्येक वचनबाट तिनीहरू जिउन सक्नु।" परमेश्वरले तिमीहरूलाई भौतिक खाना दिनुभयो तर उहाँले तिमीहरूलाई आत्मिक खुराक पनि दिनुहुन्छ। दोस्रो वा आत्मिक खुराकबिना पहिलो वा भौतिक खुराकलेमात्र तिमीहरूको जीवन जीवित हुनसक्दैन अर्थात् जिउन सक्दैन। व्यवस्थाबाट नै दुवै आत्मिक र भौतिक खुराक वा रोटीको बारेमा चित्रण गर्दै येशूले सैतानलाई हप्काउनु भएको थियो किनकि उहाँको दिमागमा आफूमाथि नै शङ्का गर्ने नियत रोप्न सैतानले चाहेको थियो।

दोस्रो परिक्षामा, येशू व्यवस्था ६:१६ मानसिकरूपमा पल्टाउनुहुन्छ। इस्राएलीहरूले मस्सामा बिरोध गरेको (प्रस्थान १७:१-७) मोशाले औल्याएका थिए। उनले "मस्सा" भनेर ठाउँको नाउँ सम्बोधन गरेका थिए। यसको अर्थ "परिक्षा गर्नु, प्रलोभनमा फसाउनु वा जाँचन कोसिस गर्नु भन्ने अर्थ लाग्छ। परमेश्वरले आफ्नो शक्ति बारम्बार देखाउनुभएर तिनीहरूलाई तिनीहरूको आवश्यकतालाई पूरा गर्न गर्नुभएको थियो। अब मस्सामा आएपछि तिनीहरू चिच्याएर कराउँदछन्, "के परमेश्वर हामीसँग हुनुहुन्छ कि हुनुहुन्न?" (प्रस्थान १७:७ रूपान्तरित)। त्यसै कथाबाट येशूले परमेश्वरको वचनलाई उतारेर सैतानसँग मुकाबिला गर्नुभएको थियो।

तेस्रो परिक्षामा, आफूलाई ढोग्न र पूजा गर्न सैतानले येशूलाई उक्साउन खोज्छ। त्यसबेला सैतान को थियो र उसले साँच्चिकै के चाहेको थियो सो खुलारूपमा उसले प्रकट गरेको थियो, साथै आफ्नो निर्लज्ज देखाउँदै वा लाज पचाएर आफ्नो सामु येशूलाई निहुराउन उसले आँट गरेको थियो। सैतानसँग येशूले यहाँ पनि वादविवाद गर्नुभएन तर व्यवस्थाको पुस्तकबाट नै वाक्यलाई उतारेर उसँग मुकाबिला गर्नुभएको थियो। यस अंशमा, यदि तिनीहरू पतित भएर अरू देवीदेवताहरूलाई पूजा गर्दा तिनीहरूलाई के हुनेछ भनेर परमेश्वरले उहाँका जनहरूलाई चेतावनी दिइरहुनभएको थियो। व्यवस्था ६:१३मा यो आदेश स्पष्ट लेखिएको छ, "तिमीहरूले तिम्रो परमेश्वरकोमात्र आराधना गर्नु वा डर मात्र र उहाँको सेवा गर्नु।" त्यसको अर्थ यस जगतमा उहाँबाहेक अरू कसैलाई वा कुनै थोकलाई परमेश्वर वा ईश्वर भनेर नढोग्नु भन्न खोजिएको छ।

प्रभु येशूको चरित्रलाई हाम्रो जीवनमा चरितार्थ गर्न वा उतार्न परमेश्वरको वचनलाई अध्ययन गरेर सैतानको अनेकौँ परिक्षा वा प्रलोभनहरूलाई मुकाबिला गर्न अझ हामी कसरी शक्ति सम्पन्न हुने?

२. अनुहारहरू उचाल्दै

व्यवस्थाको पुस्तकको १० अध्यायमा मोशाले फेरि इस्राएलको इतिहासलाई दोहोर्‍याउँछन्। इतिहासको पानाबाट तिनीहरूको जीवनलाई सम्झाउँदै आफ्ना जनहरू परमेश्वरप्रति बफादार हुन उनले आग्रह तथा उपदेश दिन्छन्। यस अध्यायमा उनले दिएका उपदेशहरूमा केही कुरो पनि थप्छन्।

व्यवस्था १०:१७-१९ पढ्नुहोस्। यसमा इस्राएली जनहरूलाई दिएको सन्देशमा के महत्त्वपूर्ण वा उल्लेखनीय विषय छ र त्यही सन्देश आजको परमेश्वरको चर्चलाई पनि किन महत्त्वपूर्ण भएको ठान्नुपर्दछ? हेर्नुहोस्, "किनकि परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर नै ईश्वरहरूका परमेश्वर र प्रभुहरूका परमप्रभु, महान् परमेश्वर, शक्तिशाली र भययोग्य हुनुहुन्छ। उहाँले कसैको पक्षपात गर्नुहुन्न, र उहाँले कहिल्यै घूस लिनुहुन्न। उहाँले अनाथ र विधवाहरूलाई समर्थन गर्नुहुन्छ, र प्रवासीहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र उनीहरूलाई भोजन र वस्त्र दिनुहुन्छ। यसैकारण तिमीहरूले पनि प्रवासीहरूलाई प्रेम गर्नुपर्छ, किनकि मिश्रमा तिमीहरू पनि प्रवासी थियौ।"

"उहाँले पक्षपात गर्नुहुन्न" भन्ने वाक्यांश हिब्रू भाषाको बोल्ने शैलीबाट अनुवाद गरिएको हो। यसको अक्षरस अर्थ हो उहाँले "कसैको अनुहारलाई हेर्नुहुन्न।" यो वाक्यांश खास गरेर कानुनी परिवेशबाट आएको हो। मुद्दा मामिलामा न्यायधिश वा राजाले दोषी मानिसको अनुहार हेर्दथे। त्यस मानिसको स्तर अनुसार उसको न्याय गरिन्थ्यो। यदि त्यो मानिस कुनै प्रतिष्ठित, उच्च ओहोदाको वा प्रभावकारी हो भने वा कोही नचिन्ने वा महत्त्वहिन व्यक्ति हो भने त्यसै अनुसार न्यायधिश वा राजाले उसको न्याय गरिन्थ्यो वा फैसला सुनाउँथ्यो। यहाँ व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएको कुराले के बताउँदछ भने सांसारिक राजा वा न्यायधिशले व्यवहार गर्ने जस्तो व्यवहार वा न्याय परमेश्वरले गर्नुहुन्न। परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ र उहाँको हातमा उच्च अख्तियार भएतापनि उहाँले मानिसको अनुहार हेरेर न्याय गर्नुहुन्न। उहाँले पक्षपात गर्नुहुन्न। यसको यथार्थ चित्रण येशूले आफ्नो जीवनबाट प्रकट गर्नुभएको थियो। समाजका पिछडिएको, तिरस्कृत भएको र निच ठानिएकाहरूलाई उहाँले जुन तरिकाले व्यवहार गर्नुभयो त्यसले परमेश्वरको स्वभावको चित्रण थियो। (समस्या त के छ भने उहाँले हामीलाई गर्ने न्यायमा हाम्रो स्तर अनुसार गर्नु हुन्न वा उहाँले हाम्रो अनुहार हेरेर गर्नुहुन्न तर हामीले उहाँको कि अरू कसैको अनुहार हेरेर जिइरहेकाछौं वा बफादारीमा रहिरहेकाछौं त्यस अनुसार उहाँको न्याय भरपर्ने रहेछ-अनुवादक)।

देहायका पदहरू पढ्नुहोस्। व्यवस्था १०:१७मा औल्याइएको परमेश्वरको व्यवहारलाई ती पदहरूले कसरी व्यवहारमा प्रकट भएको देखाइएको वा बुझाउन खोजिएको छ? प्रेरित १०:२७-२८, ३४-३५ "तब पत्रुसले तिनीहरूलाई भने, "अरू जातिसँग सङ्गत गर्नु, अथवा तिनीहरूलाई

भेटघाट गर्नु एक यहूदीको लागि कति अनुचित हो भन्ने कुरा तपाईंहरूलाई थाहै छ, तापनि परमेश्वरले मलाई कुनै मानिसलाई अपवित्र अथवा अशुद्ध नठान्नु भनी देखाउनुभएको छ।...तब पत्रुसले बोल्न थाले, 'साँच्चि नै म देख्छु, कि परमेश्वरले पक्षपात गर्नुहुन्न, तर हरेक जातिमा जो उहासँग डराउँछ, र उचित काम गर्छ, त्यो उहाँको सामुन्ने ग्रहणयोग्य हुन्छ।', रोमी २:५-११ "५ तर परमेश्वरको धार्मिक इन्साफ प्रकट हुने त्यस क्रोधका दिनको लागि आफ्नो कठोर र अपश्चात्तापी हृदयले गर्दा तिमीले आफ्नो निमित्त क्रोध थुपारिरहेछौ। ६ किनकि उहाँले हरेक मानिसलाई उसको कामअनुसार दिनुहुनेछ। ७ धैर्यसँग असल काम गरेर महिमा, इज्जत र अमरत्व खोज्नेहरूलाई चाहिँ उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुनेछ। ८ तर झगडालु, सत्यको पालन नगर्ने, र दुष्टतामा हिँड्नेहरूमाथि चाहिँ क्रोध र रीस पर्नेछ। ९ खराब काम गर्ने हरेक मानिसमाथि सङ्कष्ट र आपद् आइपर्नेछ, पहिले यहूदीमाथि र अन्यजातिहरूमाथि पनि। १० तर असलकाम गर्ने हरेकलाई पहिले यहूदीलाई अनि अन्यजातिलाई पनि गौरव, इज्जत र शान्ति प्राप्त हुनेछ। ११ किनकि परमेश्वरले पक्षपात गर्नुहुन्न।", गलाती २:६ "प्रतिष्ठित देखा पर्ने व्यक्तिहरू जो थिए— र तिनीहरू जस्ता भए तापनि मलाई त केही फरक पर्दैन, परमेश्वरले मानिसको पनपक्ष गर्नुहुन्न— यिनीहरूले मेरो सन्देशमा केही थपिदिएनन्।", एफिसी ६:८-९ "८ यो जानेर कि चाहे त्यो कमारा होस्, चाहे फुक्का, जसले असल काम गर्दछ, त्यसले प्रभुबाट सोहीबमोजिम पाउनेछ। ९ मालिक हो, आफ्ना कमाराहरूसँग त्यस्तै व्यवहार गर, र धम्की दिन छोड, यो जानेर कि तिमीहरू दुवैका मालिक स्वर्गमा हुनुहुन्छ, र उहाँमा पक्षपात छैन।", कलस्सी ३:२२-२५ "२२ कमारा हो, प्रत्येक कुरामा यस संसारका आफ्ना मालिकहरूलाई आँखाका अगाडि खुशी तुल्याउने मात्र होइन, तर साँचो हृदयले प्रभुको डर राखेर तिनीहरूका अधीनमा बस। २३ तिमीहरू जे गर्छौं दिलोज्यानले गर्ने गर, मानिसको होइन, तर प्रभुको सेवा गरेजस्तै, २४ यो जानेर कि तिमीहरू आफ्ना उत्तराधिकार इनामको रूपमा पाउनेछौ। तिमीहरू प्रभु खीष्टको सेवा गरिरहेका छौ। २५ किनकि आफूले गरेका कुकर्मको फल कुकर्मिले पाउनेछ, र यसमा पक्षपात हुँदैन।" र १ पत्रुस १:१७ "पनपक्ष वा पक्षपात नगरी मानिसको कामअनुसार इन्साफ गर्नुहुनेलाई पिता भनी पुकारा गर्छौं भने, तिमीहरूका प्रवासको सम्पूर्ण समय डरसँग बिताओ।"

माथिका पदहरू जुनसुकै परिवेशमा लेखिएतापनि ती सबै पदहरू व्यवस्थाको पुस्तकतिर औँल्याउँछ जसमा लेखिएको छ "परमेश्वरले कसैको अनुहार हेरेर न्याय गर्नुहुन्न वा पक्षपात गर्नुहुन्न।" (आफ्ना दासहरूलाई कसरी व्यवहार गर्ने भनेर एफिसीमा पावलले लेख्दछ भनेर रोमीको पुस्तकमा मुक्ति र दोषी ठहरिने कुराहरूमा यहूदी र अयहूदीहरूको बीचमा कुनै भिन्नता हुँदैन-सबै मानव जातिलाई बिना पक्षपात परमेश्वरले न्याय गर्नुहुनेछ)। यदि परमेश्वर सारा देवीदेवताहरूको परमेश्वर, प्रभुहरूका प्रभु, महान् परमेश्वर, शक्तिशाली र भय योग्य हुनुहुन्छ भने के उहाँले पक्षपात गरि कसैको न्याय गर्नुहुन्छ त? यदि हामी त्यही परमेश्वरको उपासक वा भक्त हौं भने हाम्रो कदमपनि त्यही हुनुपर्छ होइन त?

सुसमाचार कसरी प्रकट गरिएको छ भनेर पावलले रोमीको पुस्तकमा लेखिएको हामी आत्मसात् गर्नुपर्दछ: परमेश्वरको सामु हामी सबै एउटै स्तरमा छौं। हामी को हौं, हामी कुन जातिका हौं, कुन बंशका हौं, कुन राष्ट्रका हौं, हाम्रो रङ्ग कस्तो छ, हाम्रो पद, मान, मर्यादा कस्तो छ, सो परमेश्वरको सामु मतलब छैन। हामी सबै पतित प्राणी हौं र हामी सबैलाई परमेश्वरको मुक्ति दिने अनुग्रहको आवश्यकता छ। हाम्रो निम्ति अत्यन्तै खुशीको खबर त यो छ कि हामी जोसुकै भएतापनि वा हाम्रो सामाजिक, आर्थिक मूल्यमान्यता जे भएतापनि वा नभएतापनि येशूको खीष्टद्वारा हामीलाई मुक्ति उपलब्ध गराएको छ।

हाम्रो दैनिक जीवनमा जानाजानी वा नजानी हामी कतिपटक मानिसको मुख हेरेर न्याय गछौं वा मूल्याङ्कन गछौं? यस्तो खालको मनस्थिति कस्तो पापमय छ भनेर क्रुसले हामीलाई कसरी देखाउँदछ?

३. रूखमाथि श्राप

गलाती ३:१-१४ पढ्नुहोस्। पावलले यहाँ के भनिरहेकाछन् जुन हाम्रो निम्ति महत्त्वपूर्ण सन्देश छ? आफ्नो बनाइलाई पुष्टि गर्न उनले व्यवस्था २७:२६ र २९:२२,२३लाई कसरी प्रयोग गर्दछन्? हेर्नुहोस्, "१ हे मूर्ख गलाती हो, कसले तिमीहरूलाई मोहनी लाएर वशमा पान्यो? तिमीहरूका आँखाकै सामुन्ने येशू खीष्ट क्रूसमा टाँगिनुभएको कुरा स्पष्ट रूपले वर्णन गरिएको थियो। २ यति मात्र म तिमीहरूलाई सोध्न चाहन्छु, तिमीहरूले पवित्र आत्मालाई व्यवस्थाका कामहरूद्वारा पायौं, कि सुनेका वचनमा विश्वास गरेर?"

३ के तिमीहरू यति मूर्ख छौं, कि आत्मामा सुरु गरेर शरीरमा शोष गर्दैछौं? ४ के यतिका दुःख तिमीहरूले व्यर्थमा भोग्यौ त?— यदि यो साँच्चै व्यर्थमा भयो भनेता। ५ जसले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा दिनुहुन्छ, र तिमीहरूका माझ आश्चर्यकर्महरू गर्नुहुन्छ, के यो सबै उहाँले व्यवस्थाका तिमीहरूका कामको कारणले गर्नुभएको हो, कि सुनेका वचनमा तिमीहरूले विश्वास गरेको कारणले हो? ६ अब्राहामलाई नै हेर, “उनले परमेश्वरमा विश्वास गरेथे, र यो उनको निम्ति धार्मिकता गनिएको थियो।” ७ यसकारण तिमीहरूले यो जान, कि जस-जसले विश्वास गर्छन्, तिनीहरू नै अब्राहामका सन्तान हुन्। ८ परमेश्वरले अन्यजातिहरूलाई विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनुहुन्छ भन्ने धर्मशास्त्रले पहिलेदेखि नै देखेर अब्राहामलाई “तिमीमा नै सबै जातिले आशिष् पाउनेछन्” भन्ने सुसमाचार अधिबाटै सुनायो। ९ यसकारण विश्वास गर्ने मानिसहरूले विश्वासी अब्राहामसँगै आशिष् पाएका छन्। १० व्यवस्थाका कामहरूमाथि भर पर्ने सबै श्रापित छन्, किनकि धर्मशास्त्रमा यसो लेखिएको छ, “व्यवस्थाको पुस्तकमा लेखिएका सबै कुरामा नरहने र ती पालन नगर्ने हरेक श्रापित हुन्छ (व्यवस्था २७:२६)।” ११ परमेश्वरको दृष्टिमा व्यवस्थाबाट कोही मानिस धर्मी ठहरिँदैन भन्ने कुरा प्रत्यक्ष छ। किनभने “धर्मीचाहिँ विश्वासद्वारा नै जिउनेछ।” १२ व्यवस्थाचाहिँ विश्वासमाथि आधारित छैन, बरु “जुन मानिसले यी काम गर्छ, त्यो तिनैद्वारा जिउनेछ।” १३ हाम्रा निम्ति सराप बनेर खीष्टले हामीलाई व्यवस्थाको सरापबाट मोल तिरेर छुटाउनुभयो, किनकि “काठमा झुण्डिने हरेक श्रापित हुन्छ” भन्ने लेखिएको छ (व्यवस्था २१:२३)। १४ उहाँले हामीलाई मोल तिरेर छुटाउनुभयो, ताकि अब्राहामलाई दिइएको आशिष् खीष्ट येशूद्वारा अन्यजातिहरूमा आओस्, र हामी विश्वासद्वारा प्रतिज्ञाका पवित्र आत्मा प्राप्त गर्न सकौं।

दुर्भाग्यवस यही पदहरूलाई उताउँदै कतिपय इसाईहरू दश आज्ञाको व्यवस्थालाई पालन गर्नुपर्दैन भनेर सिकाउन उचित ठान्दछन्। त्यही तर्कलाई अधि सारेर चौथो आज्ञा वा साबथको आज्ञालाई पनि पालन गर्नुपर्दैन भनेर अधिकांश इसाई बनाउँदाहरूले नै सिकाउँदछन्। अरू आज्ञाहरू पालन गरेर विधिवाद भनिन्दैन तर साबथलाई पालन गर्दा विधिवाद भनेर पावलले सिकाउँदछन् भनेर ती इसाईहरूले सिकाउँदछन्।

यथार्थमा पावलले यहाँ दश आज्ञाको व्यवस्थाको खिलाफमा बोलिरहेका थिएनन् न त साबथको आज्ञालाई भङ्ग गर्नु उचित छ भनेर उनले

भनिरहेका थिए। पावलले व्यवस्था भन्दा उनको मनमा दश आज्ञा नभइ के रहेछ भन्ने कुरा जान्न गलाती ३:१०लाई हेर्नुपर्दछ। उनले लेख्दछन्, "जो व्यवस्था वा विधिविधानहरूको काममाथि भर पर्छ त्यो श्रापित हुन्छ" र उनले व्यवस्था २७:२६लाई उद्धृत गर्दछन्, जसमा लेखिएको छ, "यस व्यवस्थाका वचन पूरा गरी पालन नगर्ने मानिस श्रापित होस्। व्यवस्थाको पालन गर्ने विषयलाई उनले सम्बोधन गरेका होइनन् तर "व्यवस्थामाथि भरपर्ने"मा उनले जोड गरेका थिए। व्यवस्था वा धर्मकर्मका विधिहरूलाई पालन गरेर मुक्ति पाउनु हामी जस्ता पतित मानव प्राणीको निम्ति कठिनमात्र होइन असम्भव पनि छ।

हामी व्यवस्थाको कामद्वारा मुक्ति पाउने होइन तर हाम्रो निम्ति खीष्टले क्रूसमा मर्नुभएकोले मुक्ति पाउँछौं भन्ने कुरामा पावलले जिकिर गरिरहेका थिए। त्यो मुक्ति हाम्रो धर्मकर्म आदिद्वारा होइन तर उहाँमाथि विश्वास गरेमात्र पाइन्छ। खीष्टले क्रूसमा हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो त्यसमा उनको जिकिर थियो। आफ्नो बनाइलाई पुष्टि गर्न पावलले व्यवस्था २१:२३तिर औल्याउँछन्। यसमा लेखिएको छ, "त्यसको लाश रातभरि रूखमा झुण्ड्याएर नराख्नु, तर त्यही दिन त्यसलाई गाडिहाल्नु, किनभने जो झुण्ड्याइन्छ त्यो परमेश्वरबाट श्रापित हुन्छ। परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूको अधिकारमा दिनुहुने देश अशुद्ध नपार।" येशूले जस्तै पावलले पनि "यसरी लेखिएको छ" भन्दै पुरानो करारको आधिकारिकतालाई उनले मान्यता दिएका थिए। पावलले त्यस अंशबाट उद्धृत गर्दछन् जसमा कसैले मृत्युदण्डको अपराध गन्यो र उसलाई रूखमा झुण्ड्याएर मारियो भने त्यो मारिने व्यक्ति श्रापित हुनेछ भनेर लेखिएको छ अर्थात् व्यवस्था २१:२२ "कुनै मानिसले प्राणदण्ड पाउने पाप गर्दा तिमीहरूले त्यसलाई मारेर त्यसको शरीर रूखमा झुण्ड्यायो भने...।" अरू मानिसहरूलाई चेतावनी दिन त्यो सजाय दिएको हुन्थ्यो।

हाम्रो सट्टामा येशू मर्नुभएको कुरा रूखमा झुण्ड्याइएको व्यक्तिलाई प्रतिकको रूपमा पावलले लिन्दछन्: व्यवस्थाको श्रापलाई सामना गर्न येशू खीष्ट हाम्रो निम्ति "श्रापित" हुनुभयो। व्यवस्थाको श्राप भनेको मृत्यु हो जुन हामी सबै मानव प्राणीले सामना गर्नुपर्नेछ किनकि हामी सबैले परमेश्वरको व्यवस्थालाई भङ्ग गरेका छौं। सुसमाचारले दिने खुशीको खबर यो हो कि हामीमा पर्ने श्राप येशूमा पर्न गयो ताकि हामी विश्वासद्वारा पवित्र आत्माको

प्रतिज्ञाको उपभोग गर्न सकौं (गलाती ३:१४)। वा एलेन जी हाइटले यसरी आफ्नो भावना व्यक्त गर्दछिन्: "खीष्ट बाहेक कसैले पनि पतित मानिसलाई व्यवस्थाको श्रापबाट मुक्त गर्न सक्दैन र न त स्वर्गसँग फेरि तालमेल गर्न सकिन्छ। पापको लज्जा र दोषलाई खीष्ट आफैले बोक्नुभयो। पवित्र परमेश्वरको सामु पाप कस्तो आपत्तिजनक र घृणालागदो थियो कि यसले गर्दा पिता र पुत्रको बीचमा अलग हुनु अनिवार्य भएको थियो।" पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस्, पृ. ६३बाट रूपान्तरित।

तपाईंले आफ्नो पाप वा अपराध वा भूलको निम्ति यथोचित दण्ड भोग्नु पर्‍यो भने के हुन्छ सो सोच्नुहोस्। तर तपाईंको पाप र गलतहरूको निम्ति खीष्टले दण्ड भोग्नुभएको कारणले तपाईंले भोग्नुपर्ने दण्डको आवश्यकता भएन। येशूको त्यस त्याग र बलिदाको प्रत्युत्तरमा तपाईंको के जवाफ छ?

४. तिमी जस्तै अगमवत्ता

इसाएलीहरूका वरिपरि रहेका संसारका अरू राष्ट्रहरूको चालचलन, संस्कार र आस्था अनुसार नचलन परमेश्वरले तिनीहरूलाई बारम्बार खबरदारी गर्नुभएको थियो। वरू त्यसको विपरित तिनीहरू ती राष्ट्रहरूको सामु परमेश्वरको निम्ति गवाही हुन उहाले आह्वान गर्नुभएको थियो। "परमेश्वरको निम्ति घृणास्पद" (व्यवस्था १८:१२) विशेष संस्कारहरूको बारेमा मोशाले फेरि चेतावनी दिएका थिए। ती संस्कार वा चालनचलनहरूलाई सम्बोधन गर्दै मोशाले भन्दछन् "आफ्नो छोरा वा छोरीलाई आगोमा बलि गर्ने, शकूनअपशकून बताउने, जोखना हेर्ने, जादूगरी गर्ने, टुनामुना गर्ने वा तान्त्रिक विद्या, मृतसँग सल्लाह लिने बिजुवा वा झाँक्री तिमीहरूका बीचमा कोही नहोस्। यस्तो काम गर्ने व्यक्ति परमप्रभुको अगि घृणित हो। यी घृणित रीतिथितिहरूको कारणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती जातिहरूलाई तिमीहरूका सामुबाट निकालिदिनुहुनेछ" (व्यवस्था १८:१०-१२)। अनि त्यस सन्दर्भमा मोशाले इसाएलीहरूलाई यो आदेश दिन्छन् "परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको सामुन्ने तिमीहरू निर्दोष हुनुपर्छ" (व्यवस्था १८:१३)।

व्यवस्था १८:१५-१९ पढ्नुहोस्। यहाँ मोशाले इसाएलीहरूलाई के भनिरहेका छन्? उनको भनाइसँग प्रेरित ३:२२ र प्रेरित ७:३७ तुलना गरेर हेर्नुहोस्। स्टिफन र पत्रुसले व्यवस्था १८:१८लाई कसरी प्रयोग गरे? "१५ परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूका आफ्नै दाजुभाइमध्येबाट मजस्तै एक

जना अगमवक्ता तिमीहरूका निमित्त खडा गर्नुहुनेछ। तिमीहरूले तिनको कुरा सुन्नू। १६ किनकि “अब उप्रान्त परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सोर सुन्नु नपरोस् र यो डरलागदो अग्नि कहिल्यै हेर्नु नपरोस्, नत्रता हामी मर्नेछौं” भनी होरेब पर्वतमा सभाको दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरसँग तिमीहरूले यही बिन्ती गरेका थियौ। १७ परमप्रभुले मलाई भन्नुभयो, “तिनीहरूले ठीकै भनेका छन्। १८ तिनीहरूका निमित्त तिनीहरूका दाजुभाइमध्येबाट तिमीजस्तै म एक जना अगमवक्ता खडा गर्नेछु। म मेरो वचन तिनको मुखमा हालिदिनेछु, र मैले आज्ञा गरेका सबै कुरा तिनले तिनीहरूलाई भन्नेछन्। १९ ती अगमवक्ताले मेरो नाउँमा भनेका मेरा वचनहरू नसुन्नेको लेखा म लिनेछु” (व्यवस्था १८:१५-१९), “२१ परमेश्वरले प्राचीन कालदेखि आफ्ना पवित्र अगमवक्ताहरूका मुखबाट बोल्नुभएका सबै थोकको पुनर्स्थापना हुने समय नआउञ्जेल खीष्ट स्वर्गमा अवश्य रहनुपर्छ। २२ मोशाले भनेका थिए, परमप्रभु परमेश्वरले मलाई खडा गर्नुभएजस्तै तिमीहरूका दाजुभाइहरूका माझबाट एक जना अगमवक्ता तिमीहरूका निमित्त खडा गर्नुहुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई जे-जे भन्नुहुनेछ ती सबै कुरा तिमीहरूले सुन्नुपर्छ” (प्रेरित ३:२१-२२) र “३५ “यही मोशा, जसलाई तिनीहरूले कसले तिमीलाई हाकिम र न्यायकर्ता तुल्यायो भनेर इन्कार गरेका थिए, तिनलाई परमेश्वरले झाङ्ग वा पोश्रामा देखा पर्ने स्वर्गदूतद्वारा हाकिम र उद्धारकर्ता तुल्याएर पठाउनुभयो। ३६ यिनै मानिसले मिश्रदेशमा, लाल समुद्रमा र चालीस वर्षभरि उजाड-स्थानमा उदेकका काम र चिन्हहरू गरिकन तिनीहरूलाई बाहिर ल्याए। ३७ “ती तिनै मोशा हुन्, जसले इस्राएलीहरूलाई भनेका थिए, परमेश्वरले मलाई खडा गर्नुभएजस्तै तिमीहरूका दाजुभाइहरूमध्येबाट तिमीहरूका निमित्त एक जना अगमवक्ता खडा गर्नुहुनेछ” (प्रेरित ७:३५-३७)।

सिनै पहाडमा परमेश्वरले दश आज्ञा दिनुहुँदा (प्रस्थान २०:१८-२१) मोशालाई इस्राएलीहरू र परमेश्वरको बीचमा मध्यस्था गर्न ती इस्राएलीहरूले अनुरोध गरेको घटना पत्रुस र स्टिफनले आफ्ना श्रोताहरूलाई याद दिलाएका थिए। त्यसैबेला मोशाले तिनीहरूलाई दुइपल्ट प्रतिज्ञा गरेका थिए (व्यवस्था १८:१५,१८) कि तिनीहरूको सामु आफू जस्तै अगमवक्ता खडा गरिनेछ। यस अवधारणामा मोशाले गरेका अरू कामहरूमा उनले परमेश्वर र मानिसहरूको बीचमा मध्यस्थताको काम गरिनेछ भनेर आभास दिएका थिए।

पत्रुस र स्तिफनले त्यही व्यवस्थाको पुस्तकलाई उद्धृत गर्दै त्यो अगमवक्ता वा मध्यस्थकर्ता येशू हुनुहुन्थ्यो भनेर किटानी गरेका थिए। परमेश्वरका पवित्र अगमवक्ताहरूले भविष्यवाणी गरेको अनुसार (प्रेरित ३:२१) त्यसलाई पूरा गर्ने येशू नै हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरामा पत्रुस यकिन थियो, आफ्नो कुरा सुन्ने अगुवा वा धर्मगुरुहरूले येशूले भन्नु भएको वचनको पालन गर्नु आवश्यक छ भनेर उनले जिकिर गरेका थिए। यहूदीहरूलाई थाहा भएकै पदहरूलाई सम्झाउँदै पत्रुसले येशूलाई औल्याएका थिए। त्यसको अर्थ उनलाई सुन्ने धार्मिक गुरु र अगुवाहरूले येशूलाई जुनरूपमा व्यवहार गरे त्यो पश्चाताप तिनीहरूले गर्नु आवश्यक छ भनेर पत्रुसले आह्वान गरेका थिए (प्रेरित ३:१९)।

प्रेरित ७:३७मा स्तिफनले पत्रुसभन्दा अलगै सन्दर्भमा येशूको बारेमा चर्चा गरेका थिए। उनले पनि सबैले जानेको प्रतिज्ञालाई औल्याएका थिए। त्यस प्रतिज्ञाले येशूलाई नै औल्याउँछ भनेर उनले पनि घोषणा गरेका थिए। यहूदीहरूको इतिहासमा तिनीहरूलाई अगुवाइ गर्न भूमिका खेल्नुहुने मोशा नै येशूको पूर्वचित्रण वा प्रतिक हुन् भनेर स्तिफनले आफ्नो तर्क प्रस्तुत गरेका थिए।

येशू नै भविष्यवाणी पूरा गर्न आउनुभएको थियो र ती धर्मगुरु अर्थात् अगुवाहरूले उहाँलाई सुन्नु जरुरी छ भनेर पत्रुसले जस्तै स्तिफनसले पनि धर्मशास्त्रबाट देखाउन खोजेका थिए। स्तिफनसको विरुद्धमा तिनीहरूले यस्तो आरोप लगाएका थिए, “उनले मोशा र परमेश्वरको विरुद्धमा यसले निन्दात्मक कुरा बोलेको हामीले सुन्यौं” (प्रेरित ६:११)। तर त्यसको विपरित स्तिफनसले येशू नै मसीह हुनुहुन्छ र परमेश्वरले मोशाद्वारा प्रतिज्ञा गर्नुभएको भविष्यवाणी उहाँले पूरा गर्नुभएको थियो भनेर घोषणा गरेका थिए।

पूरै बाइबलको केन्द्रविन्दु येशू हुनुहुन्छ भनेर ती पदहरूले हामीलाई कसरी देखाउँदछन् र हामीले जे बुझेतापनि त्यसको केन्द्रविन्दु येशू नै किन हुनुपर्दछ?

५. डरलाग्दो कुरो

हिब्रूको पुस्तक अत्यन्तै विशिष्ट र गहिरो छ। त्यस पुस्तकमा व्याख्या गर्ने सामग्रीहरू धेरै भएतापनि येशूलाई विश्वास गर्ने यहूदी विश्वासीहरूको निमित्त महान् ज्ञान र उपदेशहरूले त्यस पुस्तक भरिएको छ। त्यस पुस्तकमा

भएका उपदेशहरू वा शिक्षाहरू पालन गर्न जोड दिँदै पावलले के औँल्याउँछन्? "प्रभुको निष्ठामा अडिग भएर बस्नु!"

तर प्रभुप्रति निष्ठावान हुने कुरो परमेश्वरप्रति हाम्रो प्रेमको उपज हुनुपर्दछ। क्रूसमा शक्तिशाली वा प्रभावकारीरूपमा परमेश्वरले देखाउनुभएको उहाँको चरित्र र हामीप्रति उहाँको भलो चाहनालाई बुझेर नै उहाँप्रति हामी आभारित भएर उहाँको मोहमा फस्नुपर्दछ। पापको दायरामा बस्दा कस्तो पतित जीवन हुनेरहेछ र त्यसको नतिजा कस्तो भयङ्कर हुनेरहेछ भनेर कतिपय समयमा मानव प्राणीलाई सम्झाइरहनुपर्दछ। अर्थात् हामीले यो सम्झनु जरूरी छ कि यदि येशूले हाम्रो पापको दण्ड भोग्नुभएर हाम्रो निम्ति के गर्नभयो सो अस्वीकार गर्दा त्यस पापको दण्ड हामिले नै भोग्नुपर्नेछ। त्यसको अर्थ अनन्त बिनाशमा हामी रूँदै दान्हा किट्टै (मत्ती २२:१३) आगोमा सदाको निम्ति भष्म हुनुपर्नेछ।

हिब्रू १०:२८-३१ पढ्नुहोस्। पावलले यहाँ के व्यक्त गरिरहेका छन् र उनको कुरा हामीलाई पनि कसरी लागु हुन सक्छ? हेर्नुहोस्, "२८ मोशाको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गर्ने मानिस दुई वा तीन साक्षीहरूका गवाहीमा दयाविना मर्नुपर्छ। २९ तिमीहरू आफै विचार गर: परमेश्वरका पुत्रलाई खुट्टामुनि कुल्चने, आफूलाई पवित्र तुल्याएको करारको रगतलाई अपवित्र बनाउने र अनुग्रहका आत्मालाई अपमान गर्नेचाहिँ झन् कति बढी कडा दण्डको योग्य ठहरिनेछ। ३० किनकि "प्रतिशोध लिने काम मेरो हो, प्रतिफल म दिनेछु" भन्नुहुनेलाई हामी चिन्छौं। यसो पनि भनिएको छ, "परमप्रभुले आफ्ना मानिसहरूको इन्साफ गर्नुहुनेछ।" ३१ जीवित परमेश्वरको हातमा पर्नु डरलाग्दो कुरो हो।"

परमेश्वरप्रति यहूदी विश्वासीहरू आस्थावान र निष्ठावान भएर बस्न अर्ती दिँदै पावलले व्यवस्थाको पुस्तकबाट उद्धृत गरिएको रोचक मातृपर्दछ। पावलले व्यवस्था १७:६लाई उतारेको यस्तो छ "मारिने व्यक्तिलाई दुई वा तीन साक्षीको गवाहीमा मात्रै मारूँ। एउटै साक्षीको गवाहीमा कसैलाई नमारूँ।" अर्थात् मारिने व्यक्तिको विरुद्धमा साक्षी दिन दुई जना हुनुपर्छ अनिमात्र त्यो व्यक्ति मर्न योग्य हुन्छ।

तर पावलले स्पष्ट पार्न वा औँल्याउन खोजेको कुरा बुझ्नु जरूरी छ। यदि पुरानो करारमा रहेका मानिसहरूले विश्वासघात गरे तिनीहरूले मृत्यु दण्ड पाउँछन् भने येशूलाई तिरस्कार गर्नेले कस्तो झन कस्तो दण्ड पाउने होला?

उनले कडा शब्दमा लेख्दछन्: "तिमीहरू आफै विचार गर: परमेश्वरका पुत्रलाई खुट्टामुनि कुल्चने, आफूलाई पवित्र तुल्याएको करारको रगतलाई अपवित्र बनाउने र अनुग्रहका आत्मालाई अपमान गर्नेचाहिँ झन् कति बढी कडा दण्डको योग्य ठहरिनेछ" (हिब्रू १०:२९)। उनले भन्न खोजेको कुरो यो हो: "तिनीहरूभन्दा तिमीहरूमा अझ धेरै ज्ञानको ज्योति छ र बढि सत्यको ज्ञान छ, र तिम्रा पापहरूको निम्ति येशूले बलिदान दिनुभएको तिमीहरूलाई थाहा छ। तर तिमीहरू फेरि पनि पतित भयो र परमेश्वरको बाटोमा हिँड्न अस्वीकार गर्नु वा परमेश्वरको आत्माले बोलिरहेको विवेकलाई कुल्चिरह्यौ भने तिमीहरूको दोष ती पौराणिक यहूदीहरूभन्दा चर्को हुनेछ।

अनि पावल तुरन्तै व्यवस्थाको पुस्तकतिर ध्यान दिन्छन्। यसबेला आफ्नो भनाइलाई पुष्टि गर्न व्यवस्था ३२:३५लाई उद्धृत गर्दछन्। यसमा लेखिएको छ, "बदला लिने काम मेरो हो, म नै बदला लिनेछु। ठीक समयमा उनीहरूको खुट्टा चिप्लनेछ, उनीहरूको पतनको दिन नजिक आएको छ। उनीहरूको सर्वनाश उनीहरूमाथि आइपर्दछ।" अर्थात् खीष्टमा तिनीहरूलाई दिइएका थोकहरू र तिनीहरूको निम्ति साँचिराखेको महान् कुराहरूको आत्मज्ञानलाई जानाजानी लत्याउँदा विश्वासघात र धर्मभ्रष्ट उब्जिने भएकोले बदला लिनुहुने परमेश्वरले तिनीहरू उहाँकै जनहरू भनेर दावी गरेतापनि उहाँले तिनीहरूको न्याय गर्नुहुनेछ (हिब्रू १०:३०)। नयाँ करारका सन्देशहरूमा परमेश्वरको प्रेमको बारेमा अझ पर्याप्तमात्रामा प्रकट गरिएको छ। क्रूसमा उहाँको प्रेमको चरमविन्दु उहाँले देखाउनुभएको थियो। त्यस ज्ञान नभएका तिनीहरूका पूर्खाहरूलाई त परमेश्वरले न्याय गर्नभएको थियो। पावलले यहूदी इसाईहरू र हामीलाई पनि मूल कुरो यही भनिरहेका थिए: *चेतावनीप्रति संवेदनशील हुनु।*

"परमेश्वरले उहाँका जनहरूको न्याय गर्नुहुनेछ" (व्यवस्था ३२:३६)। त्यस न्यायमा हाम्रो एकमात्र आशा के हो? हेर्नुहोस्, रोमी ८:१ "यसकारण अब खीष्ट येशूमा भएकाहरूलाई दण्डको आज्ञा छैन।"

उपसंहार:

पुरानो करारका लेखकहरूले एक आपसका वचनहरूलाई उद्धृत गरेका हुन्छन्। उदाहरणमा कतिपय अगमवक्ताहरूले मोशाका पाँचवटा पुस्तकहरूबाट खुलेआम उद्धृत गरेका थिए। त्यसै गरेर नयाँ करारका लेखकहरूले पनि

आफ्ना भनाइहरूलाई पुष्टि गर्न पुरानो करारका वचनहरूलाई उद्धृत गरेका थिए, पुरानो करारका सन्दर्भहरूतिर सम्बोधन गरेका थिए वा औल्याएका थिए वा कुनै न कुनै रूपमा आफ्नो ज्ञानको आधारशीला वा स्रोत परमेश्वरमात्र होइन पुरानो करार पनि हो भनेर देखाएका थिए। तिनीहरूले धेरै जसो भजनसंग्रह, यशैया र व्यवस्थाको पुस्तकबाट उद्धृत गरेका थिए। नयाँ करारका लेखकहरूले त्यसबेलाको पुरानो करारको पुस्तक जसलाई सेप्टुजिन्ट (LXX) भनिन्छ जुन ७० जना ईश्वरभक्त वा धर्मशास्त्रका विद्वानहरूले धर्मशास्त्रका पुस्तकहरूलाई सङ्कलन गरेर एउटा धर्मशास्त्र बनाएका थिए। कहिलेकाहीं त्यसलाई "ग्रीक पुरानो करार" पनि भनिन्छ। हिब्रू बाइबलबाट ग्रीक भाषामा अनुवाद गरिएको सबभन्दा पुरानो बाइबल धर्मग्रन्थ यो नै थियो। बाइबलका प्रथम पुस्तक वा टोराह वा पेन्टाट्युक भनिन्छ वा मोशाका लेखहरू ई.पू. तेस्रो शताब्दीतिर अनुवाद गरिएको थियो र बाँकी पुरानो करार ई.पू. दोस्रो शताब्दीतिर अनुवाद गरिएको थियो। जसरी परमेश्वरबाट प्रेरणा पाएका नयाँ करारका लेखकहरूले पुरानो करालाई उद्धृत गरेर पुरानो करारलाई व्याख्या गरेका थिए, त्यही तरिका नै अपनाएर बाइबललाई कसरी व्याख्या गर्ने भनेर हामी सिक्न सक्छौं। हामीले सबभन्दा पहिलो ध्यान दिनुपर्ने वा जिकिर गर्नुपर्ने कुरो यो छ कि नयाँ करारका लेखकहरूले पुरानो करारका पुस्तकहरूको आधिकारिकता र विश्वसनीयताप्रति कहिल्यै पनि प्रश्न उठाएनन्। पुरानो करारमा उल्लेख गरिएका इतिहासका वृत्तान्तहरूलाई नयाँ करारका लेखकहरूले कहिल्यै पनि शङ्का गरेको पाइन्न। अदनको बगैँचा, आदम र हव्वा, पापको प्रवेश, मानिसको पतन, जलप्रलय, अब्राहमको बोलाहत, इस्राएल राष्ट्रको इतिहास आदिलाई नयाँ करारका लेखकहरूले सरासर स्वीकारेका थिए। कतिपय विद्वान भनाउँदाहरू जो इसाई भनेर नै दावी गर्नेहरू किन नहुन् जब तिनीहरूले बाइबलको इतिहासलाई शङ्का गर्छन्, वादविवाद गर्छन् वा त्यो मनगढन्ते आदि भनेर अनेकौं तर्कहरू प्रस्तुत गर्छन् तिनीहरूलाई सच्चा ईश्वरभक्त भनेर मात्र सकिन्न किनकि तिनीहरूले मानव अविश्वासलाई अधि सारिरहेको हुन्छ। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूको दिमाग र हृदयमा बाइबलप्रति शङ्का गर्ने धारणाले कहिल्यै पनि ठाउँ दिनुहुन्न।

चिन्तनमननः

- अ. हामी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूलाई दिएका सबै ज्ञानको ज्योतिको सन्दर्भलाई सोच्दा हामीलाई दिएका सत्यहरूप्रति निष्ठावान हुन कस्तो महान् जिम्मेवारी सुम्पिएको छ सो मनन गर्नु जरुरी छैन र?
- आ. व्यवस्था १८:९-१४ फेरि पढ्नुहोस्। आज पनि परमेश्वरलाई घृणा हुने वा उहाँको सामु आपत्तीजनक क्रियाकलापहरूको विगिविग भइरहेको हामी कसरी पाउँछौं र तिनीहरूबाट हामी जोगिन पर्छ भनेर कसरी सचेत हुने?
- इ. क्रूसमा येशूको मृत्युको विश्वव्यापी प्रभावलाई बुझ्न सक्ने परिप्रेक्ष्यमा संसारका सबै मानिसहरूभन्दा इसाईहरू किन कहिल्यै पनि मानिसको अनुहार हेर्नुहुन्न वा पक्षपात गर्नुहुन्न? यो नियत हामीमा छैन भनेर ठीक्क नपारौं। हामी सबैमा कुनै न कुनै तरिकाले पक्षपात गर्ने बानी हुन्छ वा मानिसका अनुहारहरू हेरेर व्यवहार गर्दछौं। यो नीति गलत छ वा यो एक मानविय रोग हो भनेर हाम्रो जीवनमा क्रूसलाई अगाडिमात्र किन उपचार गर्न सकिन्छ?

कथा १२
गाउँको चर्च
गाओ ज्यु-यु, ६८, ताइवान

यो कथा उत्तरी ताइवानको ६८ वर्षीय ज्यु-युको हो। ताइवानको स्थानीय मानिसहरूको वास्तविकताको बारेमा यस कथाले बुझाउँछ। तीन वर्ष अघि वा सन २०१७मा उठेको साबथ स्कूलको त्रैमासिक भेटीको केही भाग यस स्थानीय मानिसहरूलाई सुसमाचार फैलाउन सहयोग गरिएको थियो। अहिलेको त्रैमासिक भेटी ताइवानका सहरहरूमा तीन केन्द्रहरू स्थापना गर्न सहयोग गर्नेछ। ती केन्द्रहरूले मानिसहरूको जीवन उचाल्न र परमेश्वरको प्रेम व्यवहारिकरूपमा फैलाउनेछन्। ती केन्द्रहरू, ताइवानको स्थानीय बासिन्दा र अरुहरूलाई लक्षित गर्न स्थापना गरिनेछ।

मेरो कार छैन। मोटर साइकल वा बाइसाइकल चढ्न पनि मलाई आउँदैन। तर चर्च भने मेरो घरबाट धेरै टाढा छ। त्यसकारण, प्रत्येक साबथ चर्चमा ट्याक्सीबाट जान्छु। तर जब म प्रत्येक साबथ चर्चमा गाउँ, तब मेरो वैवाहिक जीवनमा ठूलो भाँडभैलो हुन्थ्यो। जब म मेरो गाउँघरको चर्चमा आराधना गर्न निस्किन्थेँ, तब मेरो श्रीमानलाई घरमा एकलै छोड्थेँ। हरेक साबथ उनलाई छोडेर म चर्च गएकोले उनी रिसाउँथे। उनी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट थिएन।

हामी उत्तरी ताइवानको ठूलो सहरमा रहन्थ्यौँ। त्यहाँ कुनै एडभेन्टिस्ट चर्च थिएन। मेरो गाउँघर पहाडमा थियो, जुन सहरबाट निकै टाढा थियो। त्यहाँ एडभेन्टिस्ट चर्च थियो, त्यसकारण म त्यहाँ नियमितरूपले चर्च जान्थेँ। मेरो श्रीमान सञ्चो थिएन, त्यसकारण उनी मसँग चर्चमा जान चाहेका थिएनन्। जब म चर्च जान्थेँ, तब एकलै भएको उनले मन पराएको थिएन। एक साबथ जब म चर्चबाट फर्के र उहाँलाई थालमा खानेकुरा दिएँ, तब उनी रिसले चुर भएर त्यस थाललाई भुईँमा फ्याके। "तँलाई तेरो चर्चकोमात्र चिन्ता छ, म मरोस् वा बाचोस्, तलाई मतलब छैन!" गज्जिन्दै मलाई आफ्नो रिस उनले पोखाए। हो, मलाई चर्चप्रति मेरो वास्ता छ, तर मेरो श्रीमानप्रति पनि मेरो वास्ता छ। के गर्ने सो मलाई थाहा भएन। जब जब म परमेश्वरप्रति बफादारी हुन्छु, तब तब म शत्रुको आक्रमणमा परेको महसुस गर्दथेँ।

एक दिन, सरकारको आदेश अनुसार सेनामा सेवा गरिरहेको मेरो छोरो दुर्घटनामा पर्‍यो। उसको स्याहार गर्न म घरबाट ऊ भएको ठाउँमा गएँ। त्यसैबेला अचानक मेरो श्रीमानको मृत्यु भयो। उनको मृत्यु मेरो कारणले भएको हो भन्ने मेरो मनमा ढकढकाउन थालेको थियो, किनकि यदि म उनीसँग बसेर उनको स्याहार गरेको भए सायद उनी मर्ने थिएन। दोषी मनस्थिति र सन्तापले ममाथि राज गर्न थाल्यो। एक महिनासम्म त मैले बाइबल पढ्न सकिँन र प्रार्थना पनि गर्न सकिँन। बिस्तारै, बिस्तारै, सबै थोक परमेश्वरको हातमा छ भनेर मैले महसुस गरें र मेरो निम्ति उहाँको सुन्दर योजना पनि थियो भनेर मैले मान्न थालें।

मेरो गाउँको चर्चको निम्ति परमेश्वरको ताजुबको योजना छ भनेर मैले देखेको थिएँ। यस चर्चलाई मर्मत वा जिर्णोद्धार गर्नु आवश्यक थियो। त्यसको लागि कमसेकम एक लाख टाइवानि डलरको आवश्यक थियो। त्यो रकम अमेरिकी डलरमा ३,५५० हो। यो रकम धेरै ठूलो थियो। मेरा गाउँका बासिन्दाहरूलाई आट्याल भनिन्छ। तिनीहरूको आर्थिक अवस्था कमजोर छ। जब हामी त्यस चर्चलाई बिस्तारै मर्मत गर्दै थियौं, तब हामीमा धेरै समस्याहरू आउन थाल्यो। एक दिन चर्च मर्मत गर्न सहयोग गर्ने स्वयंसेविका दुर्घटनामा परिन् र अस्पतालमा दगुन्याए। चर्चलाई स्वइच्छाले सहयोग गर्ने, उनी र उनको श्रीमानलाई हामीले एकैदिनमा गुमायौं। अनि, हामीले पैसा दिएर काम गर्न दिएको एक जना मानिस गर्मीले गर्दा ऊ मुछ्या भयो। ऊ चर्चको सदस्य थिएन। भाग्यवस, केही मिनेट पछि ऊ उठ्यो र भन्यो, उसलाई ठिकै छ। उसले फेरि काम गर्न थाल्यो। त्यसपछि, मेरो दाजु निराश भए। चर्चको मर्मतमा हामीले ठिक हिसाब गरेनौं भनेर उनी चिन्तित भए। यो चर्चको पुनर्निर्माण पूरा गर्न पैसा नै पुग्दैन," निराश भएर उनले मलाई सुनाए। परमेश्वरमा भरोसा राखेर काम गर्दै जाऔं भनेर मैले उनलाई उत्साह दिएँ।

निराशको बादलले हामीलाई ढाकिरहेको बेलामा, एक दिन हाम्रो गाउँको अर्को चर्चमा जाने व्यक्ति हामीकहाँ आए र मर्मत गर्न सहयोग गर्छु भनेर बताए। "जीवन धेरै छोटो छ। परमेश्वरको निम्ति काम गर्ने एक सम्प्रदायका मानिस अर्को सम्प्रदायका मानिसप्रति कठोर हुनु मनासिव छैन," उनले भने। त्यस रात उनले मलाई एउटा खाम दिए। "तपाईंको चर्चलाई म केही सहयोग गर्न चाहन्छु," उनले मलाई भने। जब मैले खाम खोलें त्यसमा ६००० टाइवानि डलर अर्थात् अमेरिकी डलर २१५ थियो। त्यो देखेर म अचम्भित भएँ।

जब हामीले ज्याला दिएर राखेको कामदारले त्यो कुरा सुने, तब उसको मन छोयो, र भन्यो, "तपाईंको चर्चको मर्मतको निमित्त म सित्तैमा काम गर्छु। म ज्याला लिन्न।"

यी सबै कुरा देखेर मेरो दाजु उत्साहित भए। चर्च मर्मत गर्ने हाम्रो प्रयासमा उनी उत्साहित भए। परमेश्वरको जय होस्।

६ वर्ष भयो, त्यो चर्च मर्मत गर्न हामीले सुरु गरेको तर अझै पूरा भएको छैन, तर मलाई विश्वास छ कि परमेश्वरले उहाँको चर्च र उहाँका मानिसहरूको आवश्यकतालाई पूरा गरिदिनुहुन्छ। उहाँले गरिनै रहनुभएको छ। हाम्रो निमित्त निरन्तरूपमा प्रार्थना गरिदिनुहोला।

-गाओ ज्यु-यु